

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/84/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3623010078
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3623010078.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Eliaša v trestnej veci obžalovaných 1/ A. B., A. B., nar. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom C., D. XXX/X, toho času vo väzbe v ÚVV Ilava a 2/ B. B., A. B., nar. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom C., D. XXX/X, trestne stíhaných pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 8.11.2023 prejednal odvolanie obžalovaného 1/ A. B. a obžalovaného 2/ B. B. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. PE-2T/30/2023 zo dňa 17.8.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j ú sa výroky napadnutého rozsudku o vine obžalovaného A. B. a naň nadväzujúce výroky o uloženom treste, ako aj výroky o uloženom treste obžalovanému B. B..

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný 1/ A. B. á v a v i n n ý m, že

u z n

dňa 07. 02. 2022 v bližšie nezistenom čase v Partizánskom na adrese D. XXX/X v mieste bydliska obžalovaných, pri obhliadke osobného motorového vozidla zn. BMW X6 xDrive35d X70/FG01/GA, farba červená metalíza, VIN: E., inzerovanom na predaj na webovom portáli za sumu 14.800,- € s počtom najazdených kilometrov 220.000, predtým zakúpeného spoluobžalovaným B. B. dňa 09.11.2021, ktorej termín si obžalovaný A. B. vopred dohodol počas telefonickej komunikácie s poškodenou F. G., pri ktorej sa predstavil ako pán B., a pri ktorej súčasne vystupoval ako predávajúci motorového vozidla, po príchode poškodenej na miesto obhliadky ju obžalovaný A. B. čakal spolu so spoluobžalovaným B. B. pred domom, kedy počas obhliadky predviedol obžalovaný A. B. poškodenej F. G. auto, prezentujúci sa ako osoba oprávnená nakladať s vozidlom a prevádzať ho, s tým, že uviedol, že vozidlo je registrované na jeho firmu sídliacu vo Zvolene a že ho používala jeho manželka a ako dôvod predaja poškodenej uviedol, že predáva ho z dôvodu, že manželke zakúpil motorové vozidlo rovnakej značky avšak nové, ktoré musí už len prebrať na predajni predajcu, pričom pri prehliadke uvedeného vozidla poškodená zistila z odometra stav najazdených kilometrov, ktorý dopísala do kúpnej zmluvy a že vozidlo má aj iné technické chyby, po čom aj napriek uvedenému prejavila výslovný záujem o kúpu vozidla, po čom poškodená F. G. s obžalovanými dojednala zľavu s inzerovanej kúpnej ceny na konečnú sumu 14.100,- €, po čom následne obžalovaný A. B. poslal svojho syna, spoluobžalovaného B. B., aby ten priniesol kúpnu zmluvu, ktorá bola už vopred sčasti vypísaná a v ktorej ako predávajúci figuroval spoluobžalovaný B. B. a do ktorej poškodená doplnila vlastnoručne svoje údaje ako kupujúcej a takisto aj stav najazdených kilometrov uvedeného vozidla zistený pri prehliadke vozidla a to cca 240.000 km, kedy takto vyplnenú kúpnu zmluvu po podpise poškodenej podpísal spoluobžalovaný B. B., ktorý kúpnu zmluvu podpísal ako predávajúci, k technickému stavu vozidla sa ako formálny vlastník uvedený v zmluve sa rovnako vyjadroval, bol účastný na skúšobnej jazde, kde uviedol, že vozidlo využíva jeho mama, bol uzrozmenný o technickom stave motorového vozidla prezentovanými poškodenej obžalovaným A. B. a zároveň zisteným aj poškodenou na mieste pri prehliadke vozidla a po podpise zmluvy obžalovaný A. B. ponúkol k

vozidlu bez vedomia spoluobžalovaného B. B. sadu náhradných kolies, poškodená vyplatila v hotovosti kúpnu cenu vo výške 14.100,- € a túto odovzdala do rúk obžalovanému A. B. vo viere, že informácie jej sprostredkované o technickom stave vozidla vrátane počtu najazdených kilometrov sú pravdivé, poškodenej bolo obžalovanými odovzdané osvedčenie o evidencii vozidla, kde poškodená zistila, že ako vlastník vozidla je uvedená spoločnosť DL Interier, s.r.o. so sídlom Zvolen, pričom tejto skutočnosti ako aj tomu, že ako predávajúci bol v zmluve uvedený práve spoluobžalovaný B. B. neprikladala na základe skutočností, ktoré jej uviedol obžalovaný A. B., vystupujúci pod rovnakým priezviskom ako jeho syn, spoluobžalovaný, a to Lakatoš, žiadnu váhu, pričom pri prehliadke vozidla obžalovaný A. B. a spoluobžalovaný B. B. poškodenej F. G. vedome zamlčali skutočnosť, ktorej si boli vedomí a to, že došlo k zásahu do odometra, tzv. tachometra vozidla a zníženiu hodnoty najazdených kilometrov minimálne o 165.540 km, keďže reálny stav najazdených kilometrov uvedeného vozidla bol minimálne 405.540 km, pri ktorom je skutočná hodnota motorového vozidla v sume 10.057,- €, čím obžalovaní A. B. a B. B. vedome zavádzali poškodenú F. G. v otázke podstatnej vlastnosti tovaru - svedčiacej o kvalite predávaného tovaru a to o počte najazdených kilometrov uvedeného vozidla s cieľom získať pre seba neoprávnený majetkový prospech a poškodenej tak spôsobili celkovú škodu vo výške 4.043,- € a obžalovaný A. B. tak konal aj napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu v Partizánskom, sp. zn. 2T/23/2021 zo dňa 23. 11. 2021, právoplatným dňa 09. 12. 2021 uložený trest zákazu činnosti vykonávať sprostredkovateľskú činnosť s ojazdenými motorovými vozidlami v trvaní 4 roky.

t e d a :
obžalovaný 1/ A. B.

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu

čím spáchal :

prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e :

obžalovaný 1/ A. B.

podľa § 221 ods. 2, § 38 ods. 2, § 49 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný z a r a d ť u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný 2/ B. B.

podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. k/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému podmienečne o d k l a d á výkon trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. PE-2T/30/2023 zo dňa 17.8.2023 bol obžalovaný 1/ A. B. uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a obžalovaný 2/ B. B. zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 07. 02. 2022 v bližšie nezistenom čase v Partizánskom na adrese Domovina 114/4 v mieste bydliska obžalovaných, pri obhliadke osobného motorového vozidla zn. BMW X6 xDrive35d X70/FG01/GA, farba červená metalíza, VIN: E., inzerovanom na predaj na webovom portáli za sumu 14.800,- € s počtom najjazdených kilometrov 220.000, predtým zakúpeného spoluobžalovaným B. B. dňa 09.11.2021, ktorej termín si obžalovaný A. B. vopred dohodol počas telefonickkej komunikácie s poškodenou F. G., pri ktorej sa predstavil ako pán B., a pri ktorej súčasne vystupoval ako predávajúci motorového vozidla, po príchode poškodenej na miesto obhliadky ju obžalovaný A. B. čakal spolu so spoluobžalovaným B. B. pred domom, kedy počas obhliadky predviedol obžalovaný A. B. poškodenej F. G. auto, prezentujúci sa ako osoba oprávnená nakladať s vozidlom a prevádzať ho, s tým, že uviedol, že vozidlo je registrované na jeho firmu sídliacu vo Zvolene a že ho používala jeho manželka a ako dôvod predaja poškodenej uviedol, že predáva ho z dôvodu, že manželke zakúpil motorové vozidlo rovnakej značky avšak nové, ktoré musí už len prebrať na predajni predajcu, pričom pri prehliadke uvedeného vozidla poškodená zistila z odometra stav najjazdených kilometrov, ktorý dopísala do kúpnej zmluvy a že vozidlo má aj iné technické chyby, po čom aj napriek uvedenému prejavila výslovný záujem o kúpu vozidla, po čom poškodená F. G. s obžalovanými dojednala zľavu s inzerovanej kúpnej ceny na konečnú sumu 14.100,- €, po čom následne obžalovaný A. B. poslal svojho syna, spoluobžalovaného B. B., aby ten priniesol kúpnu zmluvu, ktorá bola už vopred sčasti vypísaná a v ktorej ako predávajúci figuroval spoluobžalovaný B. B. a do ktorej poškodená doplnila vlastnoručne svoje údaje ako kupujúcej a takisto aj stav najjazdených kilometrov uvedeného vozidla zistený pri prehliadke vozidla a to cca 240.000 km, kedy takto vyplnenú kúpnu zmluvu po podpise poškodenej podpísal spoluobžalovaný B. B., ktorý kúpnu zmluvu podpísal ako predávajúci, k technickému stavu vozidla sa ako formálny vlastník uvedený v zmluve sa rovnako vyjadroval, bol účastný na skúšobnej jazde, kde uviedol, že vozidlo využíva jeho mama, bol uzročený o technickom stave motorového vozidla prezentovanými poškodenou obžalovaným A. B. a zároveň zisteným aj poškodenou na mieste pri prehliadke vozidla a po podpise zmluvy obžalovaný A. B. ponúkol k vozidlu bez vedomia spoluobžalovaného B. B. sadu náhradných kolies, poškodená vyplatila v hotovosti kúpnu cenu vo výške 14.100,- € a túto odovzdala do rúk obžalovanému A. B. vo viere, že informácie jej sprostredkované o technickom stave vozidla vrátane počtu najjazdených kilometrov sú pravdivé, poškodenej bolo obžalovanými odovzdané osvedčenie o evidencii vozidla, kde poškodená zistila, že ako vlastník vozidla je uvedená spoločnosť DL Interier, s.r.o. so sídlom Zvolen, pričom tejto skutočnosti ako aj tomu, že ako predávajúci bol v zmluve uvedený práve spoluobžalovaný B. B. neprikladala na základe skutočností, ktoré jej uviedol obžalovaný A. B., vystupujúci pod rovnakým priezviskom ako jeho syn, spoluobžalovaný, a to Lakatoš, žiadnu váhu, pričom pri prehliadke vozidla obžalovaný A. B. a spoluobžalovaný B. B. poškodenej F. G. vedome zamlčali skutočnosť, ktorej si boli vedomí a to, že došlo k zásahu do odometra, tzv. tachometra vozidla a zníženiu hodnoty najjazdených kilometrov minimálne o 165.540 km, keďže reálny stav najjazdených kilometrov uvedeného vozidla bol minimálne 405.540 km, pri ktorom je skutočná hodnota motorového vozidla v sume 10.057,- €, čím obžalovaní A. B. a B. B. vedome zavádzali poškodenú F. G. v otázke podstatnej vlastnosti tovaru - svedčiacej o kvalite predávaného tovaru a to o počte najjazdených kilometrov uvedeného vozidla s cieľom získať pre seba neoprávnený majetkový prospech a poškodenej tak spôsobili celkovú škodu vo výške 4.043,- € a obžalovaný A. B. tak konal aj napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu v Partizánskom, sp. zn. 2T/23/2021 zo dňa 23. 11. 2021, právoplatným dňa 09. 12. 2021 uložený trest zákazu činnosti vykonávať sprostredkovateľskú činnosť s ojazdenými motorovými vozidlami v trvaní 4 roky.

Za to bol obžalovaný 1/ A. B. odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný 2/ B. B. bol odsúdený podľa § 221 ods.

2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. k/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov, výkon ktorého sa mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložil na skúšobnú dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podali odvolanie obžalovaný 1/ proti výrokom o vine a treste a obžalovaný 2/ proti výroku o treste priamo to do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení napadnutého rozsudku.

Podané odvolanie dodatočne písomne odôvodnil obhajca obžalovaného 1/. V úvode písomného odôvodnenia odvolania obhajca obžalovaného 1/ poukázal na výrovkovú časť napadnutého rozsudku a ďalej uviedol nasledovné:

„Obžalovaný 1/ trvám na svojej nevine. Podľa oproti obžalobe upravenej formulácie skutkovej vete sa mi kladie obžalovanému za vinu mimo iného, že

- a) motorové vozidlo bolo inzerované s počtom km 220.000 kilometrov
- b) obžalovaný som čakal s mojím synom spoluobžalovaným B. B.
- c) ja som predviedol poškodenú auto prezentujúc sa ako osoba oprávnená nakladať s autom a prevádzať ho
- d) uviedol som, že vozidlo je registrované na moju firmu vo Zvolene
- e) kúpil som manželke nové auto. čo je dôvod predaja
- f) poslal som syna pre zmluvu
- g) môj syn počas skúšobnej jazdy uviedol, že auto používa jeho mama, teda moja manželka
- h) bol som uzrozumený s technickým stavom vozidla
- i) ponúkol som bez vedomia syna sadu náhradných kolies
- j) prevzal som kúpnu sumu
- k) vystupoval som pod rovnakým priezviskom ako môj syn teda B.
- l) bol som si vedomý pozmeneného stavu odometra
- m) vedome som zavádzal poškodenú

V skratke uvediem k jednotlivým bodom nasledovné a v rámci odvolania budem poukazovať detailne na konkrétne časti výpovedí svedkov a postup prvostupňového súdu:

- a) Nie je preukázané jediným dôkazom, nikto uvedený ani netvrdil, nie je zrejmé z akého vykonaného dôkazu čerpá uvedený prvostupňový súd:
- b) Je vykonaným dokazovaním preukázaný opak:
- c) Množstvo pochybnosti pri porovnaní výpovedí svedkov v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní:
- d) Nie je jednoznačne preukázané. Existujú pochybnosti, ktoré mali byť vyhodnotené v prospech mojej osoby;
- e) Nie je jednoznačne preukázané. Existujú pochybnosti, ktoré mali byť vyhodnotené v prospech mojej osoby. Poškodená opakovane na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa mohla pomýliť a mohlo ísť o manželku spoluobžalovaného, ale ona bola v tom, že má byť prvým majiteľom, čo nikto ale neuvádzal;
- f) Nie je preukázané ako to bolo so zmluvou. Nevedia ani svedkovia kde zmluva bola. kto ju doniesol. Ja uvádzam, že zmluvu mal pripravenú B..
- g) Opätovne to isté ako uvádzam pri písomne e);
- h) Nie je preukázané žiadnym dôkazom to, že som pomohol synovi pri predaji neznamená, že som vedci o stave vozidla u iné dôkazy preukazujú, že som nevedel.
- i) Áno. Bol som v tom, že syn predáva auto na komplet aj so sadou iných kolies. Nič som neponúkol. Bez opýtania sa môjho syna ako to je s predajom a čo reálne ponúka som povedal poškodenú, že má syn k autu aj sadu kolies. Ak by som bol so synom vopred dohodnutý, tak sa toto nestane.
- j) Neprevzal som kúpnu sumu. Na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané, kto ju reálne prevzal, ale bolo jednoznačne bez pochybností preukázané, že skončila u môjho syna. Svedkovia vypovedali diametrálne inak ako v prípravnom konaní.
- k) Vôbec neviem, odkiaľ takúto informáciu prvostupňový súd čerpá. Uvedené neodznalo ako v prípravnom konaní, tak na hlavnom pojednávaní:
- l) Nie je ničím preukázané. Ani svedkovia v tomto smere neprinesli do preukazovania samotného nič výnimočné. Poškodená na hlavnom pojednávaní opakovane uviedla, že verí a príde jej dosť pravdepodobné, že aj ja sám som mohol byť oklamáný;
- m) Keďže nie je preukázaný bod 1). tak nemôže byť ani tento posledný;

V prípade, ak by okresný súd nevyhodnocoval dôkazy iba v snahe doceliť moje odsúdenie, došiel by k iným záverom ako je v rozsudku uvedené a takýto záver by bol minimálne tak logický a opretý o vykonané dokazované ako príbeh, ku ktorému došiel prvostupňový súd.

Nie je pochýb o tom, že vykonané dokazovanie pripúšťa dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie skutkového deja, kde jedna je dokonca pravdepodobnejšia (v prospech obžalovaného), no nemožno sa na dej pozeráť iba optikou, že som už bol v minulosti odsúdený. Takýto pohľad mi nedáva žiadnu šancu brániť sa podanej obžalobe.

Záver súdu o vine musí byť založený na jednoznačne preukázaných faktoch, nie na predpokladoch a domnienkach založených na pravdepodobnosti.

Vina musí byť preukázaná.

§ ods.4 Tr. por. „in dubio pro reo“ na väzobné stíhanie pravdepodobnosť postačuje, no na odsúdenie je to málo. Podľa §285 písm. a/ Tr. por. súd je povinný zvoliť tú možnosť, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia.

Postup súdu od poučovania svedka o možnosti a nemožnosti vypovedať na hlavnom pojednávaní, vedenie hlavného pojednávania, navádzanie prokurátora na odstraňovanie rozporov, kladenie otázok za prokurátora, ktoré následne vyhodnocuje súd iba jednostranne vždy v snahe doceliť moje odsúdenie, má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, arbitrárnosť konania a rozsudok je vo viacerých častiach nepreskúmateľný. nakoľko iba uvádza domnienky súdu bez uvedenia konkrétnych dôkazov, ktoré súd k takýmto úvahám viedli. Viaceré úvahy sú iba konštatované, bez existencie dôkazov.

Napríklad vo zvukovej nahrávke v čase 12.27.50) je prokurátor vyzvaný sudcom k zákonnému postupu, ak požaduje odstraňovať rozpor,-, ktoré evidentne nastali počas výsluchu na hlavnom pojednávaní, no reakciou prokurátora je (2.28.03). že sme motali pani svedkyňu k odovzdaniu peňazí a vypovedala inak ako v prípravnom konaní.

Za nezákonný postup súdu považujem, vstupovanie do konania, kladenie otázok, suplovanie práce prokurátora, napríklad aj keď až po intervencii súdu v čase (2.28.48) sa prokurátor rozhodol oboznámiť rozpory vo výpovedi poškodenej.

Za nezákonný postup súdu považujem „nátlak“ na svedka H. zaznamenaný po vyjadrení svedka o jeho vôli odmietnuť vypovedať na hlavnom pojednávaní (0.02.40). Svedok bol pritom predtým riadne oboznámený s dôvodom, pre ktorý môže odmietnuť vypovedať. Prejav sudcu, prečo má svedok vypovedať trval od (0.02.50 do 0.08.09) a svedok mení svoj pôvodný názor a uvádza „budem teda vy povedať“. Medzitým, ešte aj v čase (0.05.20) svedok opätovne uvádza, že odmieta vypovedať.

Jeden z dôvodov mal byť aj strach svedka. Nikde v rozsudku, v odôvodnení sa neuvádza, ako súd toto vyhodnotil, ako toto vnímal a prečo by mal svedok strach, ak v prípravnom konaní uvádzal pravdu.

Jedným z argumentov súdu bolo, že vypovedala aj poškodená a ona sa nebála, budete konfrontovaný aj tak.....všetci o všetkom vedia.....a sudca sám konštatuje, že nie je žiadny dôvod, aby sa svedok obával, nejde o vraždu, zločineckú skupinu.....

Keď obhajca do dlhého presviedčania vstúpil a opýtal sa konkrétne poškodeneho, či by si mohol privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania, neponechal prokurátor svedka odpovedať a advokátovi skočil do položenej otázky (0.07.50). k čomu sa pridala aj sudca.

Za ďalší nezákonný postup považujem, že prokurátor po výsluchu svedka H. nepožiadala sám o odstraňovanie rozporov, teda jc potrebné vychádzať z. toho, čo odznelo na hlavnom pojednávaní, lebo práve táto verzia korešponduje s tým, čo je preukázané inými dôkazmi. Nie je možné vybrať iba niektoré časti výsluchu (tie ktoré vyhovujú) a ostatné ignorovať.

Súd by nemal prokurátora ani obhajcu navádzať k tomu, čo môže a má spraviť a ak toto spraví, ide o porušenie rovnosti zbrani a narušenie kontradiktórnosti konania.

Presne takýto prístup súdu porušujúci rovnosť zbraní a základné zásady trestného konania sa odzrkadľuje aj v rozsudku aj jeho odôvodnení samotnom.

Na hlavnom pojednávaní sme v rámci ústneho odôvodnenia rozhodnutia počuli o údajných 13 nepriamych dôkazoch.

Rozsudok samotný uvádza ten, že som už bol za obdobnú činnosť odsúdený, čo je preukázané, ale nemôže negovať všetko ostatné.

Legenda o mojej firme vo Zvolene je druhý nepriamy dôkaz, pričom ja odkedy som sa o uvedenom dozvedel toto rozporujem a poukázal som aj v rámci záverečného návrhu na logické vysvetlenie, prečo nie je preukázané, že som mal údajnú legendu rozprávať a poukázal na konkrétne rozpory svedkov, pokiaľ ide o tento nepriamy dôkaz.

Konkrétne k legende o firme vo Zvolene.

Je nepravdepodobné, že po tom ako zistil Faltys, že ja Lehocký mám byť podvodník (sám tak uvádza 24.8.2022) a bol vedený vyšetrovateľom spôsobom ako popisala poškodená Sajko (nadpráca polície), že by nemal zábrany uviesť aj to, čo nebola pravda a čo si iba myslel v presvedčení, že robí dobrú vec a to konkrétne aj v súvislosti so Zvolenom? Mohol byť toto dôvod, že nechcel na hlavnom pojednávaní vypovedať? Mohol byť k tomuto vedený v prípravnom konaní?

Prečo svedok Faltys na začiatku výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol ako jednoznačného predajcu môjho syna B. B.. ak po vznesení obvinenia uviedol, že sa straší pán predstavil ako vlastník vozidla a vlastník spoločnosti vo Zvolene?

Je zrejmé, postačovalo otvoriť ORSR, z technického preukazu vyplývalo iné, Faltys vedel, že vlastník vozidla je B. a nie firma vo Zvolene, čo vyplýva z iných dôkazov.

Ako sa súd vporiadal. alebo prečo úplne ignoroval inú časť výpovede svedka H., kde tento uvádza počas výsluchu „vlastníctvo mi vysvetľovali, ale už neviem ako “.

V prípravnom konaní uviedol Faltys za prítomnosti advokáta, teda sa už do tejto časti zasiahnuť nedalo, že starší pán vysvetľoval, prečo ie na zmluve meno syna, ale už nevie ako.

Načo som mal byť údajným vlastníkom zvolenskej firmy? Načo by som toto tvrdil, ak kupujúci vedeli, že je vlastníkom môj syn B. B. a teda logicky nie je vlastníkom vozidla firma zo Zvolena?

Faltys prišiel ako odborník, ktorý vedel za 5 minút všetko overiť a mal podklady k dispozícii. Nič nebolo zatajované.

Je logické, že poškodená a svedok H. mali tendenciu svoju výpoveď prispôbovať vo svoj prospech a po náhrade škody dosiahli svoj cieľ. Poškodená mala tendenciu veci uvádzať vo svoj prospech už iba zo svojho postavenia a svedok H. z dôvodu, že nezvládol úlohu, na ktorú bol poverený. Zároveň je dosť pravdepodobný vplyv OČTK pri ich prvotných výpovediach svedkov, ktorú poškodená potvrdila na hlavnom pojednávaní, kedy v čase (2.03.22) uviedla, že mala pocit z polície, že od začiatku chceli, aby vinník bol B.. V rozsudky je uvedené ignorované napriek tomu, že v inom rozhodnutí rovnaký sudca sám poukazoval na nie zákonný postup polície, kde som bol rovnako obžalovaný a nakoniec oslobodený.

Na hlavnom pojednávaní bol oboznamovaný rozsudok 2T/23/2018 konkrétne strana 9.

Prečo svedok Faltys (0.18.30) nevie vysvetliť ako je možné, že jeho výsluch v prípravnom konaní je zaznamenaný lak, že som všetko okolo aulu riešil iba ja?

Tretí nepriamy dôkaz má byť moja nadradenosť môjmu synovi, a to ako majetková, tak finančná. Ako došiel súd k tomuto záveru už neuvádza.

B. B.. môj syn a spoluobžalovaný pravidelne chodieval do Nemecka a má vlastný príjem. Má vlastnú rodinu, vlastný majetok. Motorové vozidlo kupoval aj predával sám. V rodinnom dome nás býva 16 osôb, no jediný B. má vlastný vchod a úplne odčlenené bývanie. Vlastníkom kompletnej nehnuteľnosti sa stal syn ešte v roku 2021.

Naše rodiny sa skladajú iba na náklady rodinného domu, inak každý hospodárime samostatne.

Štvrtý nepriamy dôkaz má byť, že osoba ktorá synovi stáčala na vozidle km mala zomrieť. Ako som ja mohol a mal ovplyvniť to. u koho syn dával stáčať odometer? Ja neviem kto toto učinil, či sám B. alebo niekto tretí. Dôležité je. že tie je ničím preukázané, že by som ja o tom vedel.

V tejto časti nie je jediný dôkaz, ktorý by vyvracal ako tvrdenie moje. tak synove. Prečo má byť teda uvedené nepriamym dôkazom? Syn uviedol, že takto spravil hneď po kúpe skôr z frajeriny ako z dôvodu, že by chcel v krátkej budúcnosti vozidlo predávať a k oprave sa odhodlal z dôvodu poruchy ukazovateľa rýchlosti. Až počas opravy mu mala byť ponúknutá možnosť upraviť stav km. Je preukázané, že ja som pri kúpe nebol a nie je preukázané, že by som sa ja na tomto podieľal.

Čo mám ja spoločné s tým, u koho dával môj syn odometer stáčať, ak som ja o tom nevedel?

Piaty nepriamy dôkaz sú pneumatiky, pri ktorých som ja rozhodol o predaji. Aj tento piaty dôkaz je výmysel súdu, ktorý nemá oporu vo vykonaných dôkazoch. Tu nie je žiadneho sporu medzi nami obžalovanými a svedkami. Všetci sme zhodne uviedli, že kolesá neboli predmetom predaja, čo som ja ale nevedel. Najlogickejšie vysvetlenie je, že sme teda neboli so synom na ničom dohodnutí a proste som povedal, čo som nemal. Súd ale aj uvedené otočil do inej roviny a aj toto má nasvedčovať o nepriamom dôkaze číslo 5. Pritom aj Sajko aj Faltys uviedli, že som kolesá spomenul z ničoho nič a syn popísal ako bol následne nahnevaný a mali sme skrz kolesá konflikt. Ja som bol v tom. že syn predáva s autom aj zimnú sadu kolies, ktoré som videl v garáži a povedal som kupujúcim, že k autu sú aj kolesá čo vôbec nemali so synom dohodnuté.

Šiesty nepriamy dôkaz má byť, že som ja telefonoval so G..

V rozsudku a jeho odôvodnení nie je uvedené, ako sa súd vysporiadal s časťami výsluchu, ktoré vzbudzujú viaceré pochybnosti.

Poškodená telefonovala, ako sama uvádza, s B..

V našom dome bývajú 4 Lakatošovci, ale ja sotil určite osoba, s ktorou volala. Poškodená nikdy nevidela a nepočula ostatných rodinných príslušníkov, volala na pevnú linku, ale vie že volala s mojou osobou, pritom ja som B..

Poškodená na hlavnom pojednáš ani uviedla, že si nie je istá, či nemala číslo aj priamo na Leonarda, čo skôr uvádzané nebolo (2.05.40).

Siedmy a posledný nepriamy dôkaz má byť, že autom mala jazdiť moja manželka. Poškodená jasne povedala na hlavnom pojednávaní, že mohlo ísť o manželku môjho syna s tým, že ona bola v tom. že auto vlastným ja. tak myslela 11a moju manželku.

Nikto nevie, odkiaľ mala čerpať poškodená informáciu, že syn alebo ja som prvý a jediný vlastník vozidla. Syn toto neuviedol a ani svedkovia toto neuvádzali. Poškodená si toto iba myslela.

Poškodená potvrdila na hlavnom pojednávaní, že si niektoré veci iba myslela, u tu aj pri odpovedi na položenú Otázku, kde odpovedá „ja som to pochopila tak, že mali to auto od novoty z BMW" (2.08.00), ale toto nikto nikdy nepovedal a neuvádzal počas spoločného stretnutia.

Hlavné pojednávanie, záznam čas (2.07.48) poškodená uvádza, že môže ísť o nedorozumenie, mohli hovoriť o Leovej manželke. Opakovane toto uvádza poškodená aj v čase (2.08.40. 2.09.40 a 2.13.40).

V čase (2.14.15) uvádza poškodená „verím vám to. že vás oklamal váš syn ".

Napriek uvedenému v čase (2.20.00) pán prokurátor povie, že obhajca poškodenú trošku zavádzal, keď uviedla že sa s tou manželkou mohla mylíť.

Poškodená spolu 6-krát uviedla to isté, a teda že nevie koho manželka sa myslelo.

V rozsudku a jeho odôvodnení nie je uvedené, ako sa súd vysporiada! s touto časťou výsluchu poškodenej, keď 6-krát uvádza iné. ako uvádza prvostupňový súd.

Po oboznámení poškodenej s výsluchom obžalovaných (2.22.00), ktorú vykonal súd poškodená uviedla: „myslím, že verzia ktorú uviedli obžalovaní je možná“.

Jednoznačne je výsluch svedka a poškodenej postavený do inej polohy, ako výsluch môj u môjho syna. Z obsahu odôvodnenia rozsudku je toto zrejmé.

Pritom vo verzii, ktorú uvádzam ja ti aj obžalovaný B. B., nie sú žiadne zásadné nezrovnalosti s konaním prípravným. Ak by súd postupoval opačne ako postupoval a mal by snahu uveriť tvrdeniu obžalovaných, dospel by k záveru, že toto vyjadrenie nie je v rozpore ani s výpoveďou svedkov a zabezpečenými dôkazmi.

Tak, ako súd svojvoľne vyslovil, že jednoducho neverí tomu. čo uvádzame mohol a mal postupovať aj opačne a klásť si otázku, či sa skutok nemohol stať ako som uviedol.

Viacere rozpory vo výpovediach svedkov mali byť vyhodnocované v môj prospech, ale neboli a rozporov si bol vedomý aj prokurátor.

Napríklad v závere výsluchu poškodenej (2.27.22) sa snaží prokurátor množstvo rozporov zachrániť navádzajúc otázkou, či si mohla skôr pamätať lepšie poškodená ako je tomu na hlavnom pojednávaní.

Počas výsluchu svedka H., sám prokurátor (0.26.44) poukazuje na diametrálne inú výpoveď Faltysa. ako tomu bolo v prípravnom konaní.

Prvostupňové rozhodnutie nedáva žiadne odpovede na viaceré dôležité body mojej obhajoby.

Ako je vyvrátené, že som uvádzal iba to. čo som reálne vedel v snahe pomôcť synovi s predajom vozidla bez úmyslu viesť niekoho do omylu?

Čím je vyvrátené, že inzerát bol podaný v čase, kedy som bol hospitalizovaný?

Čím je vyvrátené, že v aute som išiel jediný-krát, ti tu po dovoze vozidlu, kedy hol už odometer zmenený?

Čím je vyvrátené, že ma syn uviedol do omylu a zneužil situáciu vo svoj prospech?

Ako je preukázaná podstatná časť obžaloby, na ktorú sa viaže aj skutok 2 a teda. že som obžalovaný mal vedieť o stočených km?

Vieme odpoveď na otázku, či stav km bol uvedený v inzeráte, ktorý zadával môj syn?

Ako sa súd vyporiadal s tým. že svedkovia v prípravnom konaní tvrdili jednoznačne, že auto som predával B., tak na hlavnom pojednávaní tomu bolo inak ?

Ako sa súd vyporiadal s tým, že v čase (2.03.50) záznamu z pojednávania uviedla poškodená „pripúšťam možnosť, že starší pán mohol byť oklamáný vlastným synom“.

Ako sa súd vyporiadal s tým, že svedok H. na hlavnom pojednávaní uviedol aj to, že som vystupoval pri predaji ako otec svojho syna.

.....mohol sa snažiť dohliadnuť, aby bol syn dobrý obchodník, aby sa nenechal oklamať dohliadnuť pomôcť mu.....mohol tam byť náhodne a snažiť sa synovi pomôcť výhodne predať.....

Ako sa súd vyporiadal s tým, že aj z časového hľadiska presne sedí. kedy sa mi syn priznal s tým. čo v skutočnosti spáchal a teda som vypovedal k tomu, čo som vedci prvýkrát až na hlavnom pojednávaní. Až do prvej návštevy môjho syna som bol synom uvádzaný stále do omylu.

Ako sa súd vyporiadal s tým. že B. B. uviedol, že tak troška zneužil celú situáciu, keď som sa objavil vonku pri predaji.

Ako sa súd vyporiadal s tým. že je preukázané, kto vozidlo kúpil, dovezol, kto dal stáčať odometer. kto dával inzerát a predával vozidlo už aj v čase. kedy som bol ešte v nemocnici?

Ako sa súd vyporiadal s tým. že v prípravnom konaní uviedol svedok H.. že mladší z dvojice do obchodu vôbec nezasahoval?

Prečo na hlavnom pojednávaní svedok Faltys povie suverénne v čase (0.12.34) poväčšine sa do predaja zapájal mladší, ak v prípravnom konaní to malo byť úplne opačne?

Prečo spomína sudca môj výsluch kedy som uviedol, že tam stal syn ako „dilino“ a takto chce spochybníť samotných svedkov a preukázať, že som spáchal skutky v obžalobe uvedené?

Ako prvostupňový súd vy hodnotuje vyjadrenie poškodenej G. k práci polície v prípravnom konaní? Ako to. že bol oboznamovaný aj rozsudok 2T/23/201X strana ú. v ktorom sa už v minulosti konštatovala nadpráca polície v súvislosti s mojou osobou. Prečo sa ani toto v rozsudku nespomína?

Prečo svedok Faltys uviedol v prípravnom konaní, že komunikoval s mojou osobou telefonicky, čo vôbec nie je pravda? Hlavné pojednávanie svedok Faltys (0.09.08) „nemal som ani telefónu o išlo. volala iba Mariana“. Prečo v prípravnom konaní Faltys klamal? Mohol rovnako klamať aj pokiaľ ide o moju údajnú firmu vo Zvolene? Jednoznačne ak tvrdil, že som ja s nim telefonoval, čo neskôr poprel tak mohol. Prečo sa musel dotvárať príbeh o drobnosti, ktoré ale mňa do celého vzneseného obvinenia zatiahli?

V rozsudku prvostupňového súdu sú mimo iného uvádza aj to, a súd to považuje za preukázané, že sme čakali poškodenú a Faltysa spoločne so synom Jednoznačne existujú pochybnosti a na hlavnom pojednávaní toto svedkovia vôbec neuviedli.

Raz uviedli svedkovia, že išli spoločne von obidvaja obžalovaní, potom každý samostatne, raz bol B. iba ticho, potom sa zapájal.

Raz uvádzajú svedkovia, že som vonku nebol, keď bolo auto pripojené na diagnostiku (pred vznesením obvinenia), potom som bol vonku stále (po vznesení obvinenia), pred vznesením obvinenia uviedli, že auto otváral B., po vznesení nerobil B. B. vôbec nič iba stál.

Na hlavnom pojednávaní svedkovia nevedia, kto sme kedy prišli na dvor.

Rovnako moje oblečenie, keď som šiel von v šľapkách nezávisle od syna nasvedčuje tomu, že som mal v pláne sa vonku v chladnom počasí zdržať chvíľu.

Moja rodina potvrdila, že som šiel na dvor nezávisle od syna čakať môjho brata. Môj syn B. býva mimo mňa, má svoj vchod a ani som nevedel, že ide čakať záujemcov o vozidlo.

Ako má prvostupňový súd preukázané, že som ja predvádzal auto, prezentujúc sa ako osoba na toto oprávnená ak je preukázané, kto sme čo konkrétne robili a pritom vieme, kto vykonal skúšobnú jazdu, ukazoval vady laku, otvoril auto, bol na zmluve uvedený, bol na splnomocnení uvedený, auto odhlasoval a odovzdával aj kolesá....

Nakoniec aj uvedené je spochybnené samotnou výpoveďou svedkov.

Svedok H. uviedol na hlavnom pojednávaní „starší pán podal dáke informácie ale. neangažoval sa tak ako mladší “.

Svedok H. pôvodne poprel aj to. že by poškodená vykonala skúšobnú jazdu, pritom to neskôr na hlavnom pojednávaní nepopieral a potvrdila to aj poškodená.

Ako dospel prvostupňový súd k jednoznačnému záveru, že peniaze som prevzal, a teda že mne sumu 14.100,- Eur odovzdala do rúk poškodená, ak existujú aj tu nasledovné pochybnosti.

Poškodená G. povedala na hlavnom pojednávaní dvakrát .ja si to už všetka nepamätám viete bola som ohúrená, bola to emócia.... "(2.26.32)

Po oboznámení poškodenej s výsluchom obžalovaných (2.22.00) vykonaná sudcom, poškodená uviedla ..myslím. že verzia ktorú uviedli obžalovaní je možná"

V čase (2.24.34) bola dodatočne poškodená oboznámená sudcom aj s časťou výsluchu obžalovaných ohľadom odovzdania financií a tu zrazu poškodená pripúšťa aj to, že peniaze odovzdala B. B., no ráta ich so starším.

Faltys vôbec nevie na hlavnom pojednávaní, komu sa odovzdali peniaze, ale logicky by on odovzdal mladšiemu, ak podpisoval zmluvu. Poškodená aj Faltys už na hlavnom pojednávaní zmenili výpoveď a nevedia presne, komu išli peniaze ale obžalovaní a svedkovia bral aj mama obž. B. B. uvádzajú jednoznačne, kto mal peniaze za auto, keď prišiel do domu a bol to B. B..

Prečo teda súd a ako dospel k tomu, že som ju prevzal kúpnu cenu?

Prečo pred vznesením obvinenia uvedú svedkovia úplne suverénne, že peniaze som schoval a vôbec ich neodovzdal synovi? Ide o tretie veľmi jednoduché vyjadrenie poškodených, ktoré na hlavnom pojednávaní zhodne uviedli inak. Prečo tomu tak bolo? Prečo je toto vyhodnotené v môj neprospech?

Svedok Faltys 2x vypovedal pred vznesením obvinenia, raz po a raz na hlavnom pojednávaní a zakaždým v dosť dôležitých a podstatných okolnostiach inak. Ako sa teda s týmto súd vypořiadal a prečo to nie je v rozsudku uvedené?

Prečo raz uvádza Faltys. že robil skúšobnú jazdu a potom to poprie?

Prečo osoba, ktorá podpíše zmluvu, popisuje vady. dostane peniaze, robí skúšobnú jazdu.....je osoba ktorá vlastne nič nerobila? Ako k tomuto sami od seba prišli svedkovia v prípravnom konaní?

Nevzbudzuje uvedené pochybnosti, ktoré nemôžu byť v môj neprospech?

Je pravda, čo sa uvádza v rozsudku, že poškodená G. mimo iného uviedla, že sa mladý tváril ako nekompetentný.

Presne uviedla „mladý proste nemal to predajné antré (2.12.29); preto mne on prišiel ako keby nekompetentný."

No ale veď podobne som popisoval syna ju keď som uviedol, že stál ako dilino. no tak to bolo na začiatku, potom obchod riešil syn, čo svedkovia potvrdili.

Na úvod keď som ja prišiel sa tak syn tváril, no on sám uvádza, že zneužil situáciu, keď som sa objavil. Z jednotlivých úkonov môjho syna. ktoré robil až tak nekompetentný nebol.

Kladiem si aj nasledovnú otázku. Ako je preukázané, že som mal mať majetkový prospech, pri všetkom čo vyššie uvádzam?

Ku skutku dva obžaloby uvádzam, že s ohľadom na okolnosti prípadu nešlo z mojej strany o opakovanú činnosť. Nešlo o činnosť, na ktorú je potrebné povolenie, nešlo o činnosť z ktorej by bola zrejma opakovateľnosť, a teda nemôže ísť o marenie výkonu súdneho rozhodnutia.

Ja som pomohol jednorazovo synovi výhodne predať vozidlo, bez vedomosti o reálnom stave km.

Obžalovaný som uviedol to, čo som videl na technickom preukaze a to som povedal aj kupujúcej a celého obchodu som sa zúčastnil náhodne.

Technický preukaz som aj ja videl prvýkrát, keď syn tento odovzdával kupujúcej.

Dôležité z hľadiska posúdenia môjho konania je aj to, že zo stretnutia išli svedkovia s vedomím, že vlastníkom je B. B., on auto aj odhlási, čo sa udialo.

Ja som nebol účastný žiadnej informácie, ktorá by odznela a bola nepravdivá.

V rozsudku sa uvádza zatajenie reálneho stavu odometra, no na hlavnom pojednávaní odznelo, že toto sa vôbec na stretnutí neriešilo.

Poškodená G. si dopísala stav km, ktorý videla do zmluvy a tú B. B. podpísal.

V čase (2.06.37) na otázku sudcu odpovedá poškodená „kým som nenapísalo do zmluvy km tieto sme neriešili“.

V čom boli oklamaní mojou osobou ak sa nikto neopýtal na stav km a to čo sa dohodlo sa aj uskutočnilo? Spáchal by môj syn podvod ak by stav km nebol zmenený a zrovná by celé stretnutie prebehlo identicky? Určite nie.

Právo patri bdelym.

Mne je dávané za vinu, že som veril tomu, čo som videl na vlastné oči po dovoze auta a počul od svojho syna, no nikto nerieši poškodenú, ktorá pri troške snahy vedela namiesto zistiť skutočný stav km overiť spoločnosť vo Zvolene jej majiteľa ak od začiatku mala k dispozícii technický preukaz vozidla.

Faltys uviedol na hlavnom pojednávaní (0.11.00), že mali strach, že auto nevlastní B. B., že sa auto nepodarí prehlásiť, že mali byť oklamaní v tomto, čo sa nakoniec ukázalo ako neopodstatnená obava.

Faktom je, že po predaji Sajko nevolala, nestážovala sa a ja obž. Lehocký o tom, že je problém som ani nevedel.

Ja sám som vnímal Faltysa ako odborníka.

(0.29.47) odpovedá Faltys na otázku sudcu „áno mám vedomosti o vozidlách, som toľno odborne znalý, ja s autami pracujem, vyznám sa v tom“

Faltys (0.31.27) „ja som mal podozrenie, že to auto nie je dohře, no ženv kupujú autu s emóciou “

.. Môj návrh bol cestou domov, keď som zaplatil ten program a prišli sme na tie km, vráťme sa vráťme to auto, ale poškodená nechcela“. Ani následne ako uvádzam nikoho nekontaktovala a ja som o ničom nevedel.

Ultima rútia. Štandardným postupom poškodenej by som sa aspoň dozvedel, čo sa skutočne udialo a ak by sa nevrátila kúpna cena mohla sa vec riešiť v konaní trestnom. Nikto sa o takýto postup nepokúsil a dnes som aj ja odsúdený s mojím synom.

Z hľadiska rozhodovacej praxe súdov musí byť každý svedok, obžalovaný zásade dôveryhodný, kým sa uvedená „aura“ určitým spôsobom nespochybní.

Najčastejšie sa poukazuje na skutočnosti, napr. predošlej kriminálnej minulosti, ak je podložená v rozporoch vo vlastných výpovediach. Samotná kriminálna minulosť nemôže prevýšiť iné vykonané dôkazy.

Rozpory vo výpovediach však majú poškodení, nie ja.

Ak by si súd nevymyslel nepodložený príbeh, napríklad o podriadenosti môjho syna, tuk by odôvodnenie rozsudku nesedelo.

Nikde v rozsudku nie je uvedené ako sa súd vyporiadal s výpoveďou poškodenej, ktorá uviedla, že cítila snahu OČTK spraviť páchatelom moju osobu, čo už vyššie uvádzam.

Nikde v rozsudku nie je uvedené ako sa súd vyporiadal s faktom, že svedok na začiatku výsluchu uviedol, že využíva svojho práva a vypovedať odmieta. Prítom mu skôr boli jeho práva vysvetlené a keby súd nespravil veľký kus nadpráce, svedok by proste na hlavnom pojednávaní nevypovedal.

Nie je uvedené, či aj tento úvod nevzbudil pochybnosti o priebehu prípravného konania, ak svedok nechce na hlavnom pojednávaní vypovedať a skôr súdu napíše, že nepríde na hlavné pojednávanie.

Nie je v poriadku, že sudca navádza prokurátora k odstraňovaniu rozporov.

Nie je v poriadku, že okresný súd vyhodnocuje a poukazuje na časti výsluchov z prípravného konania a to vtedy, keď sú a boli v môj neprospech a následne sa odvoláva na výsluchy z hlavného pojednávania, a to opätovne v Časti, ktorá má byť v môj neprospech.

Ak by ma okresný súd chcel za každú cenu uznať vinným, tak musel postupovať presne tak ako postupoval.

Je absurdné, že ešte dňa 4.7.2023, kedy som bol prepustený z väzby na slobodu konštatuje ten istý súd, že moju účasť na stáčaní odometra je potrebné prokurátorom preukázať a zároveň sa uvádza, že v dôsledku vykonaného dokazovania sa dôvody preventívnej väzby oslabili.

Rozsudok trpí chybou svojvoľného hodnotenia dôkazov. Vykonané dôkazy sú vyhodnotené bez akéhokoľvek akceptovateľného racionálneho logického základu.

Nie je jasné, ako sa súd vyporiadal s nevyvráteným faktom a to, že inzerát dával môj syn v čase, kedy som bol ja hospitalizovaný a leda aj prvotné rozhodnutie predať učinil syn bez môjho podnetu. Uvedené vyvracia vzťah podriadenosti môjho syna.

L odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Skutkové zistenia sú v extrémnom nesúlade s vykonanými dôkazmi.

Možno konštatovať, že rozsudok súdu prvej inštancie nedáva konzistentné odpovede na rozhodujúce otázky potrebné pre posúdenie veci.

Závery vyslovené súdom prvej inštancie sú v odôvodnení rozsudku formulované protirečivo a vyznievajú zmätočne, čím sa nabudzuje dojem arbitrárneho rozhodovania.

Nie je vysvetlené, prečo súd na konkrétne dôkazy neprihliadal. Aj zásada voľného hodnotenia dôkazov má svoje limity a kontrola je daná práve podrobným odôvodnením.

Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 332/09 objasnil zásadu voľného hodnotenia dôkazov nasledovne: „Voľné hodnotenie dôkazov sa opiera okrem iného tiež o povinnosť súdu vyhodnotiť všetky vykonané dôkazy bez zreteľa na la. či potvrdzujú, alebo vyvracajú tvrdenia účastníkov, a v neposlednom rade tiež o zásady formálnej logiky. Zásada voľného hodnotenia dôkazov však má svoje limity. Súd je pri hodnotení dôkazov viazaný skutkovým stavom veci a teda nie je prípustný eklektický a neopodstatnený výber dôkazov smerujúci k jednostranným záverom. Zásada voľného hodnotenia dôkazov je limitovaná požiadavkou nadväznosti medzi skutkovými zisteniami súdu získanými v procese dokazovania, úvahami súdu v procese hodnotenia dôkazov a jeho právnymi závermi.“

Súd na jednej strane vyslovil naše majetkové prepojenie bez jediného dôkazu, no na strane druhej poľahčujúcu okolnosť za náhradu škody pripísal iba môjmu synovi. Ak je mne môj syn podriadený ako súd konštatuje a nie je schopný úkonu bez môjho schválenia, musel som aj na náhradu škody dať súhlas ja.

Obžalovaný som nemohol konať ani len vo forme nepriameho úmyslu, pokiaľ ide o skutok 1 obžaloby a skutok 2 nie je trestným činom.

Namietam aj vedenie samostatných trestných konaní voči mojej osobe.

Bol som uznaný vinným aj vo veci PE-2T/48/2022 kde mi bol uložený rovnako trest vo výmere 28 mesiacov. To konanie je aktuálne vedené na Krajskom súde Trenčín. Ak by bolo konanie PE- 2T/48/2022 skončené pred konaním PE-2T/30/2023, prichádzala by do úvahy možnosť ukladania trestu súhrnného. V prípade ak bolo vedené jedno spoločné konanie, bola by právna kvalifikácia skutku identická ako v dvoch samostatných konaniach, kde mi súd uložil trest dvakrát po 28 mesiacov.

Ja ako obvinený mám právo byť stíhaný za jeden pokračovací trestný čin v jednom konaní, aby nedošlo k porušovaniu práv mojich tak práv obhajoby.

Celý postup vedenia prípravného konania vo viacerých konaniach považujem za závažné porušenie práv obvineného na obhajobu.

Efektívnemu uplatneniu vyššie citovaného Dohovoru bráni simultánne vedenie niekoľkých trestných konaní s rovnakým meritom veci pre činy, ktorých subjektom je tá istá osoba, pretože dochádza k faktickej distrakcii obhajoby. Obhajoba, ktorá je rozptýlená mnohosťou úkonov vo viacerých konaniach, nemôže efektívne zabezpečiť prípravu a dosiahnuť rovnováhu svojich možností s obžalobou.

Spoločné konanie je potrebné vykonať obligatórne nie fakultatívne.

Spoločné konanie je dôležité už z hľadiska posúdenia jednotlivých útokov, ktoré majú byť trestným činom z hľadiska rozhodovania konkrétneho mieste a vecne príslušného súdu a konkrétneho sudcu súdu o vine a treste, ale najmä z pohľadu voľby metodiky vedenia obhajoby, samozrejme ak aj v mojom prípade má následne vplyv na primeraný trest. Tresty ktoré mne reálne hrozia, nie sú primerané rozsahu trestnej činnosti kladenej mi za vinu.

Poukazujem na rozhodovaciu prax NSSR. podľa ktorej je samostatné vedenie trestných konaní o niekoľkých trestných činoch toho istého obvineného, či viacerých obvinených spoločne je výnimkou, ktorá musí byť odôvodnená reálne existujúcimi faktami.

Bezdôvodné vedenie samostatných konaní považuje NSSR za relevantné porušenie práva obvineného na obhajobu, čo sa opakuje v rozhodnutiach od roku 95. napríklad 4To 68/95, 1Toš/13/2007 a iné.

Z vyššie uvedených dôvodov žiadam, aby Krajský súd v Trenčíne po zvážení všetkých faktov a argumentácie podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr. por napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a následne rozhodol vo veci rozsudkom sám podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a to tak, že ma spod obžaloby oslobodí v bode dva obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por.. pretože skutok nie je trestným činom a v bode jeden obžaloby z dôvodu podľa § 285 písm. a/ nakoľko nie je preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.“

Podané odvolanie dodatočne písomne odôvodnil aj samotný obžalovaný 2/. V písomnom odôvodnení odvolania obžalovaný namietal nasledovné :

„Okresný súd mi uložil neprimeraný trest s ohľadom na všetky okolnosti prípadu. Trest mi neznížil ani len o 1/3 a to napriek tomu, že som spravil vyhlásenie a nahradil škodu. postup súdu aj odôvodnenie rozsudku považujem za nezákonný, zaujatý.

Ako môže iba tak sudca uviesť, že som nepovedal pravdu a na podklade iného príbehu ktorý si sudca poskladá uvedie toto? Ja som na súde povedal, že v čase kedy som dal stočiť tachometer som ani nevedel, či a kedy budem auto predávať. Môj záujem bol zamachrovať pred manželkou aké dobré auto máme. Ja som žene povedal že stálo viac ako reálne stálo.

K stočeniu km došlo v presnom čase a bolo to v deň kúpi vozidla. Sudca uvádza, že v krátkom čase po kúpe. Nevie kde to zobral, toto som jasne povedal.

Z každého výsluchu či už pred vyšetrovateľom alebo na súde si vyberie sudca to čo mu zapasuje do jeho príbehu. Ako som ja závislý na mojom otcovi a ako k tomuto prišiel? Ja jediný mám pravidelný

príjem, chodím do Nemecka ako som uviedol. Rovnako som uviedol, že sme dostali na svadbu väčší obnos peňazí. Kde je toto v rozsudku uvedené?

Dom je písaný na mňa dobrých 10 rokov, ja som vlastnil skôr byt, ktorý som predal. Ja som zodpovedný a aj v minulosti som riešil problémy v rodine.

Aj predaj auta bol z dôvodu choroby mojej sestry a z dôvodu, že moja manželka auto nechcela bolo jej veľké. Preto som sa rozhodol toto predat' a kúpiť iné lacnejšie.

Ako je teda preukázaný vzťah podriadenosti? Ja mám vlastnú rodinu, bývam v dome s inou mojou rodinou, nie iba s otcom ale v dome mám kompletne poschodie s vlastným vchodom. Máme spoločný dvor a garáž to je pravda.

Keď ochorela sestra, ja som bol v Nemecku a všetky zarobené peniaze sme použili na jej liečbu. Chodím do Nemecka k rodine do dnes. Chovám kone a mesačne donesiem aj 2000 EUR.

Ako som uviedol na súde, zneužil som situáciu kedy sa na dvore objavil otec. Otec je ukecaný, jeho ťažko zastaviť a keď prišiel tak som ho nechal nech sa zapája do predaja. No nikdy nie s tým, že km nesedia.

Je absurdné tvrdiť a znovu si vybrať iba niektoré časti výsluchov a z toho povedať, že ja som nepredával vozidlo.

Ja som dal inzerát v čase, kedy môj otec takmer umrel v nemocnici. Otec o ničom nevedel, nemohli sme sa ani stretávať. Otec bol na JIS ke pripojený na kyslík.

Ja som dal cenu. Nikdy som neuvádzal reálny stav km a ani pri predaji sa ma nikto nepýtal. Nikdy som neuviedol, že by som mal byť prvý vlastník.

Ja som dostal peniaze. Ako som už uviedol, keď som auto kupoval, bol som v tom, že toto budeme mať aj po narodení dieťaťa, no moja manželka mala stále problém s autom, že je veľké a bála sa. Máme dcérku.

Ak by som bol s otcom dohodnutý, tak neprídem o kolesá, ktoré som vôbec do inzerátu nedal. Veď to bolo 1000 EUR taká sada. Práve to bola tá otcova výrečnosť, že povedal aj čo nemal. Kolesá videl v garáži, že sú zložené. Aj toto sudca otočí, že som klamal a aj toto nasvedčuje, že som bol podriadený otcovi. Nie nasvedčuje to tomu, že sme neboli vopred dohodnutí. Len sa netreba na vec pozerať nie jedným pohľadom v snahe dať mi nezákonný trest.

Uviedol som, že otec sa viezol v aute raz a to v čase, kedy bol stav km už upravený.

Mne polícia tvrdila to isté ako tvrdili G.. Mám udat' otca vedia, že on je páchatel'om a je budem z toho von.

Ja som auto predvádzal, popisoval vady, spravil skúšobné jazdy a išiel auto odhlásiť.

Ja som nikdy neuviedol, že som prvý majiteľ. Toto som z rozsudku nepochopil kto na toto prišiel.

Otázka prečo je vozidlo na firmu vo Zvolene ani neodznela, Sajko nezaujímalo nič. Ona auto od prvého momentu chcela.

V prípravnom konaní povie Falys že nevie ako som mu vysvetlil že je vozidlo na firmu vo Zvolene aby sudca oprel rozsudok o legendu, ktorá isto odznela a tá, je že máme firmu vo Zvolene. Nie toto vymyslela polícia, preto Falys nechcel vypovedať na súde lebo ani Sajko o ničom takom nevie. Ak sme mali spáchať podvod bolo potrebné uviesť, že sme v niečom konkrétnom klamali.

Pritom to nemá logiku. TP som odovzdal ihneď a bolo jasné čo je v ňom uvedené. Vedeli, že ja som predajca tak načo sme mali hovoriť vôbec o Zvolene. Už len toto dokazuje, že G. nemohla byť v tom, že ja mám byť prvý vlastník vozidla. Z TP a zmluvy kúpnej vyplývalo niečo úplne iné.

Môj otec do stretnutia samotného ani nevedel na koho ja auto vedené a dozvedel sa to na mieste v momente ako Sajko.

Polícia jej podľa môjho názoru kázala tvrdiť, že volala s otcom aj o príbehu o Zvolene. Ako mohla ona vedieť, s kým volala po telefóne? Hlavne tvrdí, že volala s B.. Pozrite prosím aká krátka časť je venovaná môjmu výsluchu v rozsudku. Spolu 13 viet.

C. I. mi dňa 9.11.2021 km stočil a za tým si stojím. On bol chorý to je pravda, ale bol doma a chodil a vykonával činnosť v dielni. Ak by sa dalo výpisom hovorov by som preukázal, že som mu po kúpe vozidla volal a išiel som k nemu.

Jeho matka mala uviesť, že posledný októbrový týždeň polihoval, necítil sa dobre ale on chodil, hlava mu fungovala a dielnu mal doma. Nevieť kedy išiel do nemocnica v Ba a zomrel ale isto som s ním ja bol 9.11.2021 u neho doma, čo by sa dalo overiť, kedy presne bol prevezený do Ba. Aký dôkaz súd vykonal k tomuto dôležitému tvrdeniu?

Sudca ale robil iniciatívne veci v môj neprospech nie opačne. Ak mal toto byť jeden z dôkazov proti mne mohol vyžiadať správu o prevoze do BA a potvrdilo by sa, že som neklamal.

Ja som vozidlo kupoval sám a za svoje peniaze. Doma sa skladáme iba na platby za dom inak hospodárime samostatne.

V dome bývame 4 rodiny, ja jediný mám bývanie samostatne.

Ako som mohol nahraďiť škodu ak som závislý na otcovi a ten je už dlho vo väzbe? Ako mi dal peniaze? Po prečítaní rozsudku je mi jasné, že bol sudca zaujatý a to sa prejavilo aj keď presviedčal svedka aby vypovedal aj keď to odmietol.

Prečo som dostal 14 mesiacov ak spodok je 12 a spravil som vyhlásenie? Komu som toto povedal tak mi veriť nechce.

Čím je preukázané sa pýtam krajského súdu, že sme s otcom ekonomicky prepojení, kde je o tom jediný dôkaz, že má otec výnimočnejšie postavenie? Ako je toto vysvetlené v rozsudku? Je to iba konštatované a nie je to pravda.

Pravda je také, že ja som otca oklamal a sudca jedině čo videl je, že už bol otec za rovnaký trestný čin odsúdený. Pozeral sa na vec presne ako policajti.

Ani jedna vec nie je vyhodnotená v môj prospech. Čo som uviedol je klamstvo a svedkovia ktorí zakaždým inak uvádzali hovorili pravdu.

Ale keby sa súd pozrel na vec reálne tak to čo tvrdím je rovnakej váhy ako príbeh G.. V podstate ja sa ani s Faltysom ani so G. v 90 % nerozchádzam vo výpovedi len som oklamal všetkých a polícia im tvrdila, že páchatel' je otec.

Ja som mal byť iba formálny vlastník, pritom som sám kúpil, použil vlastné peniaze, dal sám inzerát a dostal za predaj aj peniaze.

Prosím krajský súd, aby rozhodol vo veci spravodlivo a uložil mi peňažný trest.

Prosím, aby spravodlivo nezaujato vyhodnotil všetky dôkazy nie iba v môj neprospech. Mrzí ma veľmi čo som spravil, môj otec naozaj nemal s týmto nič spoločné, spravil som zle rodine, otcovi."

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach obžalovaní 1/ a 2/ navrhli vyhovieť ich odvolaniam. Prokurátor navrhol odvolania obžalovaných zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac ani iné dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. poriadku, na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o vine a treste obžalovaných, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané,

avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolania obžalovaných sú sčasti dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním obžalovaného Lehotského napadnutých výrokov o vine rozsudku okresného súdu, obžalovaný Lehotský v dôvodoch podaného odvolania namietal nezákonnosť postupu okresného súdu, ktorý svojím konaním na hlavnom pojednávaní nahrádzal činnosť prokurátora, keď navádzal prokurátora na odstraňovanie rozporov. Za nesúladný s Trestným poriadkom vyhodnotil aj nátlak a presvedčovanie svedka H., aby k veci na hlavnom pojednávaní vypovedal. V namietanom postupe okresného súdu obhajoba videla porušenie princípu rovnosti zbraní a práva na spravodlivé súdne konanie, čo by malo podľa názoru obhajoby zakladať odvolací dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku.

Z obsahu spisového materiálu a obsahu napadnutého rozsudku odvolací súd nezistil obhajobou namietané procesné pochybenia zo strany okresného súdu. Samosudca okresného súdu plne rešpektoval príslušné ustanovenia Trestného poriadku upravujúce zákonné poučenia svedkov a postup pri vykonávaní výsluchov svedkov. Podľa názoru odvolacieho súdu pri výsluchu poškodenej Sajko pred súdom samosudca okresného súdu postupoval v súlade s § 264 ods. 1 Tr. poriadku, keď až na návrh prokurátora bola čítaná časť výpovede poškodenej z prípravného konania. Odvolací súd preto nemôže prisvedčiť obhajobnej námietke o porušení princípu rovnosti zbraní procesných strán pri vykonávaní dokazovania, pretože okresný súd neinicioval čítanie výpovede poškodenej z prípravného konania. Okresnému súdu preto nemožno vytýkať, že by neoprávnene zisťoval skutkový stav v prospech jednej alebo druhej procesnej strany.

Ani v súvislosti s výsluchom svedka H. na hlavnom pojednávaní odvolací súd nemôže dať za pravdu tvrdeniam obhajoby o nezákonnom nátlaku zo strany okresného súdu, ktorý mal nútiť tohto svedka vypovedať. Z nahrávky z hlavného pojednávanía, na ktorej je zaznamenaný výsluch menovaného svedka, jasne vyplýva, že samosudca okresného súdu svedkovi podrobne vysvetľoval význam a podstatu zákonného poučenia, ktoré mu bolo poskytnuté ešte pred tým ako bolo pristúpené k jeho výsluchu.

Z týchto dôvodov sa preto odvolací súd nestotožnil s námietkou obhajoby o porušení práva na spravodlivý proces v konaní pred okresným súdom, ktorá by mohla zakladať zákonný dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku.

Obhajoba v dôvodoch podaného odvolania ďalej vzniesla námietky ohľadom náležite zisteného skutkového stavu na základe nesprávneho hodnotenia dôkazov. Odvolacie námietky smerovali k spochybneniu skutkových záverov okresného súdu o tom, že sa stíhaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný B..

V súvislosti s odvolaním obžalovaného namietanou nesprávnosťou postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto

súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu v skutkovej vete napadnutého rozsudku majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Ako vyplýva z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania neuveril obrane obžalovaného Lehotského, že nevedel o znížení skutočného stavu najazdených kilometrov u predávaného vozidla BMW xDrive35d. Okresný súd svoj záver o vine obžalovaného Lehotského odôvodnil s poukazom na výpoveď poškodenej G. a svedka H., ktorých výpovede vykonané na hlavnom pojednávaní (vrátane čítaných výpovedí z prípravného konania) aj podľa názoru odvolacieho súdu netrpeli žiadnymi podstatnými rozpormi a zhodne usvedčovali obžalovaného Lehotského (ale aj obžalobného Lakatoša) z aktívnej a rozhodujúcej účasti na podvodnom konaní na ujmu poškodenej G.. Objektívnosť oboch svedeckých výpovedí bola podporená ostatnými dôkazmi vykonanými pred okresným súdom, ktoré bez dôvodných pochybností vyvracajú obranu obžalovaných a usvedčujú obžalovaného B. a jeho syna, obžalovaného B., zo spáchania činu, pre ktorý boli uznaní za vinných napadnutým rozsudkom. Preto ani odvolací súd nemal dôvod pochybovať o vierohodnosti usvedčujúcej výpovedi poškodenej a svedka H..

Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, vrátane obsahu podaných odvolaní, podľa názoru odvolacieho súdu skutočnosti, ktoré obžalovaní predkladali na svoju obranu, žiadnym hodnoverným spôsobom nespochybňovali verziu poškodenej, ale práveže zakladali dôvodné pochybnosti o pravdivosti ich tvrdení.

Pokiaľ obžalovaný Lehotský spochybňoval telefonáty s poškodenou, ktoré predchádzali ich osobnému stretnutiu dňa 7.2.2022, okresný súd správne v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na to, že poškodená po celú dobu trestného stíhania zotrvala na výpovedi, že cez telefón komunikovala s jednou a tou istou staršou osobou, ktorú jednoznačne identifikovala ako obžalovaného B., ktorý sa zúčastnil obhliadky a predaja vozidla dňa 7.2.2022. Uvedenému zisteniu zodpovedá aj skutočnosť, že poškodenú na telefonicky dohodnutom mieste obhliadky vozidla privítal aj obžalovaný Lehotský, o čom zhodne vypovedala poškodená a svedok H.. Uvedené zistenia okresného súdu robia nehodnovernou nielen obranu obžalovaného B., ale aj obžalovaného Lehotského, že nevedel, že syn – obžalovaný B. ide čakať záujemcov o vozidlo a že na samotnom stretnutí s poškodenou sa zúčastnil len náhodou.

Zo zhodných usvedčujúcich výpovedí oboch svedkov okresný súd tiež správne ustálil, že rozhodujúcu úlohu pri dohadovaní predaja a aj pri samotnom predaji osobného motorového vozidla zohral obžalovaný Lehotský. Dominantné postavenie obžalovaného B. sa prejavilo aj pri komunikácii s poškodenou pri samotnom predaji vozidla, z ktorej vyplynulo nielen to, že skoro všetky podstatné informácie o vozidle poškodená získala od obžalovaného Lehotského, ale aj snaha obžalovaného Lehotského navodiť dojem, že sú prvými vlastníkami predávaného osobného auta. V tejto súvislosti sa okresný súd tiež nálezite vysporiadal s tvrdeniami poškodenej G. a svedka H., ktorí zhodne potvrdili zavádzajúce vyjadrenia obžalovaného Lehotského, podľa ktorého vozidlo BMW xDrive35d je písané na ich spoločnosť zo Zvolena, pričom má byť v užívaní manželky staršieho obžalovaného. Pravdivosť výpovede poškodenej v tomto ohľade bola potvrdená aj svedkom J. K. L., konateľom spoločnosti DL INTERIER, s.r.o., pôvodného vlastníka vozidla BMW xDrive35d, ktorý vypovedal, že nepozná obžalovaných.

Odvolací súd nezistil pochybenie okresného súdu ani v súvislosti s námietkou obžalovaného B., že sa pri predaji neriešili najazdené kilometre. Okresný súd správne poukázal na znenie kúpnej zmluvy zo dňa 7.2.2022. Z jej obsahu v súlade s výpoveďou poškodenej vyplýva, že poškodená do zmluvy sama dopísala stav najazdených kilometrov podľa údajov z vozidla, pričom na nesúlad stavu zapísaných kilometrov s realitou poškodenú neupozornil ani jeden z obžalovaných.

Pokiaľ sa obžalovaný Lehotský bráni tým, že nákup vozidla a inzerciu ponuky na jeho predaj má na svedomí len jeho syn, obžalovaný B., podľa názoru odvolacieho súdu časové zistenia okresného súdu pripúšťajú aj verziu, na ktorú poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Čas hospitalizácie obžalovaného Lehotského z dôvodu ochorenia na COVID-19 vôbec nevyklučuje, aby sa nákup vozidla BMW xDrive35d a zverejnenie inzerátu na jeho predaj realizovali aj s vedomím obžalovaného B.. Práveže výpoveď poškodenej o telefonickej komunikácii s obžalovaným Lehotským o predaji vozidla svedčí o vedomosti obžalovaného a o jeho zámere predat' vozidlo.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd nepochybil, ak neuveril výpovedi obžalovaného B., ktorý vyvíňoval obžalovaného B., svojho otca, spod obžaloby. Okresný súd správne poukázal na to, že výpoveď svedka B. bola v rozhodujúcich bodoch v príkrom rozpore s usvedčujúcimi výpoveďami poškodenej a svedka H.. Ako nepravdivá sa ukázala jeho výpoveď aj pri zdôvodňovaní okolností súvisiacich so stočením, znížením skutočného počtu najazdených kilometrov na vozidle BMW xDrive35d, keďže z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, že k stočeniu kilometrov nedošlo tak ako vypovedal obžalovaný B.. Pravdivosť jeho výpovede jednoznačne vyvracia svedkyňa F. M., podľa ktorej bolo nemožné, aby jej nebohý syn, označený obžalovaným B. ako mechanik, ktorý vykonal zníženie počtu kilometrov, vzhľadom na jeho zdravotný stav mohol niečo také vykonať.

Vzhľadom na okolnosti prípadu, ktoré okresný súd ustálil v napadnutom rozhodnutí, sa odvolací súd nestotožnil ani s námietkou obžalovaného Lehotského o neprijatí hotovosti ako kúpnej ceny od poškodenej, ktorá rovnako ako svedok H. aj v konaní pred okresným súdom zotrvala na výpovedi, že peniaze za kúpu vozidla odovzdala osobne obžalovanému Lehotskému.

Odvolací súd na podklade skutočností oboznámených na hlavnom pojednávaní sa stotožnil s pochybnosťami okresného súdu o tvrdeniach obžalovaných, podľa ktorých nákup osobného motorového vozidla si financoval sám obžalovaný B.. Odvolací súd poukazuje na závery okresného súdu, podľa ktorých z obsahu spisového materiálu nevyplýval žiaden konkrétny dôkaz alebo dokázateľné tvrdenie, ktoré by spoľahlivo preukazovalo zdroj jeho príjmov potrebných na nákup vozidla.

Vzhľadom na zavádzajúce vyjadrenia obžalovaného Lehotského ohľadom komunikácie s poškodenu a klamlivú výpoveď obžalovaného B., ktoré obžalovaní prezentovali na hlavnom pojednávaní, odvolací súd neuveril ich obrane, že obžalovaný Lehotský nevedel o stočených kilometroch na vozidle BMW xDrive35d. V neprospech obžalovaného Lehotského svedči nielen to, že žije tzv. pod jednou strechou s obžalovaným B., ale aj jeho doterajšie odsúdenia, ktoré potvrdzujú jeho skúsenosti s predajom ojazdených vozidiel a ktoré súvisia s obdobnou trestnou činnosťou ako je konanie, z ktorého spáchania bol uznaný za vinného podľa napadnutého rozsudku.

Odvolací súd považuje za potrebné upozorniť, že v zmysle § 168 ods. 1 Tr. poriadku je základnou náležitosťou každého súdneho rozhodnutia, aby obsahovalo dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Odôvodnenie musí jasne a zrozumiteľne dávať odpoveď na všetky právne a skutkové relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Na naplnenie práva účastníka správneho konania na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nie je potrebné, aby sa okresný súd vysporiadal so všetkými otázkami nastolenými procesnými stranami, ale len na s tými, ktoré majú pre vec podstatný význam a dostatočne objasňujú skutkový a právny základ prípadu bez toho, aby okresný súd zachádzal do všetkých detailov sporu.

S poukazom na skôr uvádzané skutočnosti a úvahy odvolací súd nesúhlasí s odvolacou námietkou, že skutkové závery, ku ktorým dospel okresný súd vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia, nemajú oporu v dôkazoch vykonaných na hlavnom pojednávaní, resp. by boli s nimi v rozpore. Výsledky dokazovania pred okresným súdom podľa odvolacieho súdu predstavujú spoľahlivý podklad pre skutkové závery okresného súdu, ktorý vykonal všetky potrebné a do úvahy prichádzajúce dôkazy tak v prospech ako aj v neprospech obžalovaných. Podľa názoru odvolacieho súdu vykonané dôkazy okresný súd následne vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých podstatných okolností prípadu, a to tak jednotlivo ako aj v ich súhrne. Po obsahovej stránke napadnuté rozhodnutie poskytuje odpovede na všetky podstatné problémy, ktoré majú pre vec rozhodný význam a ktoré dostatočne objasňujú skutkový a právny základ prípadu.

Na základe uvedených úvah odvolací súd v preskúmanom prípade nezistil danosť väd, ktoré by zakladali zákonné dôvody na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b) a c) Tr. poriadku.

Pri skúmaní zákonnosti a dôvodnosti napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu však odvolací súd zistil danosť v odvolaní obžalovaných vytýkaných chýb, ktoré odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d) a e) Tr. poriadku.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd na podklade správne zisteného skutkového stavu nesprávne právne posúdil časť konania obžalovaného Lehotského, ktorý sa podľa skutkovej vety napadnutého rozhodnutia dopustil stíhaného konania v čase zákazu vykonávať sprostredkovateľskú činnosť s ojazdenými motorovými vozidlami. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že obžalovaný Lehotský pomáhal obžalovanému synovi predávať ojazdené vozidlo, čo vylučuje, aby sa konanie obžalovaného Lehotského vyhodnotilo ako jemu zakázaná sprostredkovateľská činnosť. Odvolací súd preto ustálil, že konaním obžalovaného nebola naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného B. proti neprimeranej prísnosti uloženého trestu odňatia slobody, podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd náležite nevyhodnotil význam toho, že obžalovaný doteraz nebol súdne trestaný a nahradil poškodenej škodu spôsobenú trestným činom (poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zákona).

Ak teda okresný súd s prihliadnutím na okolnosti prípadu a pomery obžalovaného B. napadnutým rozsudkom uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, podľa názoru odvolacieho súdu uložený trest vykazuje znaky neprimeranej prísnosti v zmysle § § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku.

Preto odvolací súd na podklade odvolaní obžalovaných zrušil napadnutý výrok rozsudku o vine obžalovaného Lehotského a naň nadväzujúce výroky rozsudku okresného súdu o treste a súčasne aj výrok o uloženom treste obžalovanému B.. Keďže v napadnutom rozsudku bol správne zistený skutkový stav, podľa odvolacieho súdu boli splnené podmienky, aby mohol sám vo veci rozhodnúť podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku.

Vzhľadom na skôr vyslovené skutkové a právne závery odvolací súd na podklade okresným súdom správne zisteného skutkového stavu prijal záver, že obžalovaný B. sa dopustil konania, ktoré sa mu kladie za vinu podľa obžaloby s tým rozdielom, že konanie obžalovaného možno po právnej stránke posúdiť len ako prečin podvodu spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

V súvislosti s vyvodením trestnoprávnej zodpovednosti voči obžalovanému Lehotskému odvolací súd ako nedôvodnú posúdil požiadavku obžalovaného Lehotského na uplatnenia princípu ultima ratio. Podľa názoru odvolacieho súdu závažnosť konania obžalovaného neznižuje skutočnosť, že poškodená do určitej miery konala neopatrne. Neobozretnosť poškodenej bola práveže obžalovaným zneužitá na spáchanie trestného činu. Odvolací súd aj s poukazom na doterajší spôsob života obžalovaného preto nevidí žiaden zákonný dôvod na vyvodenie prípadnej beztrestnosti obžalovaného v dôsledku aplikácie princípu ultima ratio v preskúmanom prípade.

Pri ukladaní trestu sa odvolací súd musel v prvom rade vysporiadať s námietkou obžalovaného Lehotského o potrebe uloženia súhrnného trestu, ktorú však odvolací súd považuje za nedôvodnú. Odvolací súd zistil, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný uznaný za vinného, bol spáchaný až potom, čo bol obžalovanému dňa 30.11.2021 doručený trestný rozkaz Okresného súdu Partizánske v inej trestnej veci sp. zn. 2T/23/2021. Z dôvodu absentujúceho súbehu trestnej činnosti podľa názoru odvolacieho súdu v preskúmanom prípade neboli splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zákona.

V rámci úvah odvolacieho súdu aký druh trestu treba uložiť obžalovanému, v neprospech obžalovaného Lehotského svedčí skutočnosť, že sa stíhaného úmyselného trestného činu podvodu dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/23/2021 zo dňa 23.11.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9.12.2021. Odvolací súd bol preto

povinný s prihliadnutím na § 49 ods. 2 Tr. zákona uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o výmeru trestu, odvolací súd na rozdiel od okresného súdu nezistil v prejednávanej príhode danosť žiadnej poľahčujúcej alebo priťažujúcej okolnosti. Nakoľko obžalovaný bol uznaný za vinného už len z jedného trestného činu, odvolací súd pri rozhodovaní o výške trestu nebral v úvahu priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v spáchaní viac trestných činov podľa § 37 písm. h) Tr. zákona. Z odpisu registra trestov mal odvolací súd ďalej preukázané, že s výnimkou odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Topoľčany pod sp. zn. 1T/97/2008 zo dňa 8.12.2006, sa na ostatné jeho odsúdenia hľadí ako na zahladené, resp. ako na tresty zrušené z dôvodu ukladania súhrnných trestov. Pokiaľ ide o zostávajúce jedno odsúdenie sp. zn. 1T/97/2008, to je ešte z roku 2006, preto naň odvolací súd s poukazom na značný časový odstup neprihliadal ako na dôvod zakladajúci priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona. Nie nemenej podstatná je aj okolnosť, že obžalovaný doteraz nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Berúc do úvahy vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému Lehotskému bude v rámci zákonnej trestnej sadzby od 1 roku do 5 rokov postačovať uložiť trest odňatia slobody na jej dolnej hranici, vo výmere 1 rok. Takto uložený trest podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá zásadám ukladania trestov podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona a z hľadiska ochrany spoločnosti a možnosti nápravy obžalovaného spĺňa účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Na výkon trestu odňatia slobody odvolací súd obžalovaného Lehotského zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o obžalovaného B. odvolací súd zohľadnil jeho doterajšiu trestnú bezúhonnosť a výlučnú existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Tr. zákona (dobrovoľne nahradil poškodenú škodu spôsobenú trestným činom). Za týchto okolností a s prihliadnutím na konštatovanú neprímeranú prísnosť trestu uloženého okresným súdom, odvolací súd dospel k záveru, že pri rešpektovaní zásad pre ukladanie trestu podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona bude v záujme dosiahnutia účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona postačovať uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorého výkon sa podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zákona odkladá na skúšobnú dobu 1 rok.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) a e) Tr. poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona alebo ak je uložený trest neprímeraný.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolania obžalovaných sú sčasti dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.